

עמ"י 41235/02/17 - יהודה בן חמו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"י 41235-02-17 בן חמו(עציר) נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופטת דפנה בלטמן קדראי
העורר יהודה בן חמו (עציר)

21 פברואר 2017

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד בעז בן צור; עו"ד דיקלה סירקיס

ב"כ המשיבה - רפ"ק גיל ראכלין

העורר הובא לדיון באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

השעה 11:00 וזה הזמן להפסקה בדיון.

החלטתי תינתן לאחר הפסקה, בעוד כחצי שעה.

ניתנה והודעה היום כ"ה שבט תשע"ז, 21/02/2017 במעמד הנוכחים.

דפנה בלטמן קדראי , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 1

1. לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט ע. מיכלס) בתיק 27943-02-17, מיום 19.2.2017, ובה הורה על הארכת מעצר שניה של העורר, מר יהודה בן חמו, המכהן כראש עיריית כפר סבא, בגין חשדות בקבלת דבר במרמה ובנסיבות מחמירות, מרמה והפרת אימונים ועבירות על חוק הלבנת הון.
2. בהחלטת המעצר הוארך מעצר העורר, לשם המשך פעולות החקירה, עד ליום 23.2.2017, לאחר שנמצא כי קיימת עילת מעצר של החשש לשיבוש חקירה, הנלמדת מאופי המעשים המיוחסים לעורר, ממספר המעורבים בתיק וממספר תתי הפרשיות הנחקרות.
3. ב"כ העורר, שאינו מעלה טענה לגופו של החשד הסביר המיוחס לעורר בפרשה זו, טוען כי שגה בית המשפט בהחלטתו זו, כאשר התבססה על עילת חשש לשיבוש שאיננה קונקרטי, אלא כללית, ולכאורה מובנית בעצם היות החקירה חקירה מורכבת, וכי בכך פגע בחירותו של העורר ללא הצדקה, משלא הוכח לגביו חשש קונקרטי של שיבוש. כן טען כי שגה בית המשפט קמא, כאשר לא בחן אפשרות לשחרור העורר לחלופת מעצר, כמתחייב מהוראת סעיף 13 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה ומעצרים), תשנ"ו - 1996, ולא הורה על שחרור כאמור.
4. ב"כ המשיבה משיב לטענות אלה בכך כי בהחלטה הראשונה להארכת מעצר העורר, ביום 13.2.2017 קבע בית המשפט כי קיים בעניינו חשש קונקרטי לשיבוש, וכן מפנה לפסיקה על פיה עילת מעצר זו עשויה להילמד גם מנסיבות העניין וממהות העבירות ועוד, ואין צריך להוכיחה בראיות או טענות מיוחדות, (עמ"י 17471-09-16, והפסיקה שם). ב"כ המשיבה אף הפנה לדוחות סודיים המפרטים את החקירה והתפתחותה, ואף לפעולות החקירה הנדרשות אשר בקשר אליהן הוארך המעצר בפעם השנייה, ואשר חלקן טרם הושלם, ואשר נטען כי עולה חשש לשיבוש בגינן.
לעניין אלה אף טען כי חלופת מעצר לא תאיין חשש זה.
5. בחנתי את טיעוני הצדדים ואף עיינתי בחומרי החקירה ובדוחות הסודיים אשר הוצגו בפני בית המשפט קמא ובפני, ולאחר כל אלה, לא ראיתי מקום לשנות מהחלטתו של בית משפט השלום.
מתוך בחינת התקדמות החקירה, בחינת פעולות החקירה שנדרש להשלימן בתקופת הארכת המעצר כאן, ואף מתוך דוחות המתייחסים להתנהלויות רלבנטיות שונות, שעמדו בפני כב' שופט השלום בעת הדיון בהארכת המעצר הראשונה, התרשמתי כי אמנם הונח יסוד סביר לחשש לפיו שחרור העורר בשלב זה ישבש את החקירה.
בנסיבות אלה, ומבלי להידרש להגדרת המושג "חשש קונקרטי" או "חשש כללי", מצאתי כי קיימת זיקה בין פעולות החקירה הנדרשות לבין האפשרות לשבשן לבין התכנותו של שיבוש כאמור ככל שהעורר ישוחרר, וכי אלה מצדיקים את המשך שהייתו של העורר במעצר עד להשלמתן.

6. אף סברתי כי בנסיבות העניין אין זה השלב לדון בשחרור לחלופת מעצר, ואולם אניח כי פעולות החקירה ימוצו ביתרת תקופת המעצר באופן שיאפשר בחינת השחרור כבר בתום התקופה.

7. על כן הנני דוחה את הבקשה.

ניתנה והודעה היום כ"ה שבט תשע"ז, 21/02/2017 במעמד הנוכחים.

דפנה בלטמן קדראי , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בתום ההחלטה הועלתה פנייה מטעם העורר לאפשר קבלת ציוד אישי.

יש לאפשר קבלת ציוד כאמור, על פי נהלי שב"ס ומשעלה בפניי כי היה קושי בנושא זה, אצפה כי המשיבה תשתף פעולה בכדי לאפשר קיום הנהלים באופן המיטבי.

ניתנה והודעה היום כ"ה שבט תשע"ז, 21/02/2017 במעמד הנוכחים.

דפנה בלטמן קדראי , שופטת